

Abstrakt

Cílem předložené bakalářské práce je vymezit možnou podobu pragmatického pojetí hudebního významu.

Pro naplnění tohoto cíle pracujeme se třemi teoretickými složkami, jež analyzujeme a následně je vrstvíme na sebe takovým způsobem, aby daly dohromady logický celek. První z těchto složek je pragmatická maxima formulovaná Charlesem S. Peircem, která vymezuje význam skutečnosti jako souhrn jejích možných praktických důsledků. Za tyto důsledky se v oblasti hudby rozhodneme označit emoce posluchače a druhou ze složek tak tvoří teorie Johna Deweyho, prostřednictvím jíž charakterizujeme emoce za prvé jako sestávající z vnitřního

a vnějšího dílu a za druhé jako vznikající na základě určitého konfliktu. Třetí složkou, s níž v rámci práce operujeme, je pak vztáhnutí zmíněného konfliktu na fenomén hudebního očekávání a snahy o jeho rozbor s pomocí poznatků Davida Hurona a Leonarda B. Meyera. Poslední jmenovaný se problémem propojení emocí, pragmatismu a hudby taktéž zabýval. Jeho studii proto využíváme jako inspiraci a zdroj možných myšlenkových postupů a v poslední fázi práce hodnotíme, nakolik se naše závěry týkající se pragmatického pojetí hudebního významu a emocí překrývají.